

NOTES SOBRE LA DIFUSIÓ DEL CULT DE SANT ISIDORI A LES TERRES DE Ponent

Sant Isidori màrtir és el patró de la població de Mollerussa, mentre sant Jaume ho és de l'església parroquial. Avui es conserva, reconstruïdes, la capella (de mitjan segle XVI) i una imatge d'alabastre, d'estil renaixentista (de mitjan segle XVII).

Segons informació de Tomàs Badia, al juny de l'any 1793 hi hagué una forta epidèmia i al poble feren vot al sant per alliberar-se'n. Decidiren celebrar anyalment la festa al sant —renovació i memòria del vot— el dimarts després de Pasqua de Resurrecció. (1)

A la lletra dels goigs tradicionals al sant que es canten a Mollerussa es recorda bàsicament el seu ajut en dues situacions que s'havien anat repetint amb constància al llarg de l'Edat Moderna: les epidèmies i la sequera dels camps. Alliberar de les epidèmies i enviar la pluja eren els dos ajuts sol·licitats comunitàriament al sant, fonament del patronatge (els goigs esdevenen memòria viva del vincle població-sant).

No sabem com s'inicià a Mollerussa el culte a sant Isidori, i les possibilitats inicials —com trobem en altres cultes locals similars— podien ser diverses: donació d'una imatge o d'una relíquia —potser per part del senyor de Mollerussa—, adquisició de la imatge o de la relíquia per iniciativa laica o eclesiàstica, deixa testamentària d'algun benefici o culte orientat, etc.

El que sí que podem afirmar, amb els documents que adduirem tot seguit, és que el culte al sant era ja viu un segle abans de la construcció de la capella. Que hi hagué un intent de potenciació d'aquest culte a un entorn més ampli en base a la divulgació d'un fet extraordinari que s'orientava envers l'expansió del culte al sant (notícies de l'arxiu de Tàrraga). I que al segle XVI fou votat per Cervera com a sant auxiliador, sembla, contra la pesta, i se'n féu fer un petit quadre —probablement a l'oli— el 1507 (notícies de l'arxiu de Cervera).

Les primeres notícies que n'hem recollit són del consell celebrat el sis de juny de 1483 a Tàrraga, en què es parla del fet que s'ha produït a Mollerussa; una noia malalta de «vertola» ha vist una dona vestida de blanc, amb un nen als braços (caldria pensar en la Verge Maria i el nen Jesús, tot i que el Consell no ho precisa per estar l'assumpte en investigació), que li ha promès que qui, estant malalt de «vertola», l'endemà, festa de sant Isidori, celebri la festa, curarà de la malaltia. El Consell determina informar el bisbe de Vic i, juntament amb el degà (2) i el rector, actuar en conseqüència de la resposta del bisbe. Paguen un correu que porta una carta al rector de Mollerussa sobre l'afer.

No hem trobat cap més referència en consells posteriors i tampoc no hem pogut completar-ne la visió amb la consulta d'algun capítol o consell eclesiàstic perquè no es conserva cap llibre de consells d'aquest segle a l'arxiu parroquial. Una via a rastrejar que no hem seguit i podria donar noves informacions és l'arxiu diocesà de Vic, on pot conservar-se documents sobre el procés seguit i la decisió del bisbe.

Si més no, almenys sembla clar que es devia difondre el caràcter taumatúrgic del sant, especialment en cas d'epidèmies, perquè a inicis del segle XVI ens assa-

bentem que a Cervera el Consell de la vila ha votat el sant i encarrega que se'n faci un petit quadre.

En aquest segon cas només hem pogut recollir dades de llibres de comptes (notaments de racional i clavaria), puix que no s'ha conservat el llibre de consells de l'any 1507 (data dels comptes). Per altres despeses en els llibres de racional i de clavaria ens adonem que hi hagué brots de pesta i que pagaren vigilants de portals aquell any, la qual cosa ens porta a pensar que el vot al sant seria un vot comunitari davant un mal general, l'epidèmia, perquè els n'alliberés.

Hem intentat trobar alguna referència anterior a Cervera, especialment l'any de la visió (1483), però sense èxit. Al fons municipal no es conserva el llibre de consells de l'any 1483; al fons eclesiàstic sí que es conserva el llibre de consells de la comunitat de preveres que conté els consells d'aquest any, però no hi ha cap referència al miracle de Mollerussa. (3)

La primera notícia, sobre el miracle, creiem que és inèdita. Almenys no l'hem trobada a la *Història de Tàrraga* de Josep M. Segarra, ni en cap article o manuscrit de mossèn Lluís Sarret. La segona, sobre el vot de vila i el quadre a Cervera, fou referenciada per Agustí Duran i Sanpere a la reedició de l'article sobre el pintor Joan Pau Guardiola (4), al *Llibre de Cervera*.

No sabem si revisà ell mateix la referència, puix que en aquesta reedició eliminà la secció documental que donava a la primera edició de l'article (el 1921), i tampoc no publicà els textos que avui transcrivim. Creiem que s'equivocà, o l'induí a error qui li passà la referència, en interpretar que es tractava d'un retrat de sant Isidre i no de sant Isidori. Les raons per defensar aquesta altra identificació en base al nom (que als textos ja apareix com a Isidori o Isodoro) són dues:

a) la proximitat de la referència targarina, en què es precisa que es tracta de sant Isidre de Mollerussa, i el fet que el vot del Consell coincideixi amb una època d'epidèmia que, probablement, degué ser la causa del vot.

b) el fet que sant Isidre llaurador fou beatificat per Pau V el 1619 i canonitzat per Gregori XV el 1622. L'any 1638, la Comunitat de preveres de Cervera determinà fer un retaule de sant Isidre i el senyor Roset, escultor, s'oferí a fer-los-el; determinaren que fos taxat a Barcelona i després es decidís (5). En aquest cas sí que es tracta de sant Isidre i fins i tot hi ha la referència al patronatge als pagesos.

Joanot Pau Guardiola (o de Pau, o de Guardiola, com apareix als documents), era un pintor sord-mut que visqué a Cervera en el segle XVI, contemporani de Pere Alegret —amb qui treballà en el retaule de les Animes del Purgatori, per a l'església major de Cervera—. Tenia ascendència jueva, segons ens precisa Duran i Sanpere en un dels fragments afegits en la reedició de l'article (6). Tot i conèixer-se-li obres d'importància, en aquest cas podem dir que el quadre de sant Isidori que se li encarregà era una obra menor i de petites dimensions (probablement un quadre a l'oli, tècnica que és precisada en altres encàrrecs), el preu de la qual iguala el del marc que l'havia de contenir i entre ambdós pugen la quantitat d'una lliura (vint sous). El compromís de la vila o el vot fet pel Consell de paeria no devia considerar-se gaire important, o els resultats no foren massa satisfactoris, atesa la mínima despesa que feren.

Com a síntesi de la relació de les dues dades adduïdes, veiem que en competència amb sant Sebastià i abans que es difongués el culte a un altre sant per protecció d'epidèmies (sant Roc), hi hagué un intent de difusió, a l'entorn de Mollerussa, del culte a sant Isidori com a protector, entre finals del segle XV i inicis del segle XVI. Aquestes són les conclusions que podem treure'n de la lectura dels documents que transcrivim a l'apèndix.

Després, la devoció al sant quedà com un culte local al sant, consolidat durant el segle XVIII, en què, com hem vist al principi, acomplí una funció de protector contra l'epidèmia a Mollerussa el 1793. Al segle XIX ja en podem resseguir un altre aspecte del culte, els goigs, que fan referència a la funció bàsica que devia tenir aleshores el sant: les rogatives de pluja; el retronx hi insisteix a cada estrofa («Alcansau-nos de Déu pluja / Sant Isidori gloriós»).

La situació varià substancialment a partir del 1862, amb el canal que permeté el control humà de l'aigua; les noves condicions de vida conduïren a un canvi de la lletra dels goigs, amb la recuperació de la funció auxiliadora contra les epidèmies. A inicis del segle XX podem constatar l'existència de la nova lletra dels goigs (7), més indirecta i més general en la història del sant i en les funcions (lliurar de pesta, de secada i de mals individuals), lletra que, amb petites variacions d'estil, després d'una recuperació del culte emmarcada en el nacionalcatolicisme de la postguerra, continua a l'últim quart del segle XX més aviat com a testimoniatge i memòria que com a element real de culte. (8)

RAMON MIRO
Febrer 1990.

1).— Segons l'acta municipal donada per Badia: «Als 30 de Juny del 1793 es trobava aquesta vila de Mollerussa infestada d'una gran epidèmia, de tal manera que cada dia morien uns dues o tres persones i en el dia 30 de Març es trobaven 32 combregats. A tal treball acudiren a Sant Isidori, màrtir, votaren portar-lo amb gran solemnitat pel poble en processó i el mateix dia 30 de Juny d'aquell 1793 votaren que en memòria del benefici que Sant Isidori acabava de fer-los en aplacar aquella epidèmia farien una festa que seria el dimarts de Pasqua de Resurrecció» BADIA I VILA, Tomàs, Mollerussa, detalls per a una història. Parròquia de Mollerussa, 1976, p. 56.

2).— Mollerussa al segle XV pertanyia al deganat de Tàrraga, i aquest a la diòcesi de Vic. El degà era l'autoritat eclesiàstica del deganat. Costa i Bafarull, a finals del segle XVIII, parla encara de Mollerussa com a pertanyent al deganat de Tàrraga, però depenent aquest de la diòcesi de Solsona; qualifica la població de lloc habitat, amb 56 cases i 260 ànimes de comunió, assenyalant uns ingressos eclesiàstics menors que els de Palau, Fondarella i Miralcamp —per comparàr amb poblacions veïnes—. Vid. COSTA Y BAFARULL, Domingo, pro., Memòries de la Ciudad de Solsona y su Iglesia, Barcelona, 1959, pp. 576, 598 i 604.

3).— Vid. A[rxiu] H[istòric] C[òmput] de C[ervera], F[ons] E[clesiàstic], Llibre de consells de la Comunitat de preveres, 1460-1504.

4).— La primera edició fou: DURAN I SANPERE, Agustí. «El pintor Joan Pau Guardiola. Segle XVII.» a *Bulletí del Centre Excursionista de Catalunya*, XXXI (1921), n.º 312 —gener—, pp. 11-20.

5).— Vid. AHCC, FE, Llibre de consells de la Comunitat de preveres, 1610-1645, ff. 314 v-315 r.

6).— Diu Duran: «Els Pau, o de Pau, que no apareixen en els documents dels arxius de Cervera fins als darrers anys del segle XV, Bé podrien ésser doncs els cristians successors dels jueus Querci, que haurien tingut, si això fos cert, com sembla, un descendent, el pintor mut Johanot de Pau, o de Guardioja, que omplí les esglésies de la contrada de retauls atapeïts de figures devotes.» DURAN I SANPERE, Agustí, Llibre de Cervera, Ed. Curial, B., 1977 (2), p. 382.

7).— Trobem el text d'una estrofa a SERRA I BOLDÚ, Valeri, Calendari Folkloric d'Urgell, Barcelona, 1915, p. 114. Diu: «Isidori, vostre prec, / en pestes es de gran valia; / en sequedat Déu envia. / aigua per los pous i recs; / fertilisa al tros campal, / que's del pagés incumbencia: / feu que'ns guardi de tot mal / de set, pedra i pestilencia.» Podem veure la variació d'estil amb l'estrofa corresponent del goig b).

8).— Les edicions de goigs que en coneixem, reproduïdes amb el present treball, són:

a) GOIGS QUE

SE CAN- TAN AL GLORIÓS//SANT ISIDORI - MARTIR, SOLDAT//QUE SE VENERA EN SA PRO-PIA CAPELLA EN LA VILA//DE MOLLERUSA DE URGELL - BISBAT DE SOLSONA PER//IMPLO-RRAR LO BENE- FICI DE LA PLUJA.

Màrtir Sant molt excelent/en la gloria poderós.

Alcançamos de Deu pluja/Sant Isidori gloriós.

Gravat (imatge del sant amb dos àngels que el coronen). Ornament (dos gerros florals).

Oria. Corondell. Text a dues columnes.

Peu: Barcelona: Imp. de J. Tàrrag. (sense any)

b) GOIGS EN - HONOR DE//SANT - ISIDORI, // SOLDAT, - MARTIR, //PATRO DE - MOLLERUSA.

Puix esteu en la presència / de Déu, Senyor eternal:

Feu que ens guardi de tot mal, / de set, pedra i pestilència.

Fotografia de la imatge del sant, d'alabastre, existent a la població. Ornament (dues gerres petites). Oria.

Text a tres columnes. Melodia.

Peu: F. CAMPS CALMET - TARRAGA (s. a.)

c) GOIGS EN HONOR DE SANT ISIDORI.

Mateix text que a b). Dibuixa a la ploma (pren com a model la imatge del sant).

Ornaments (dos gerros florals). Oria.

Peu: Text popular. Dibuix central per Ricard Vives i Sabaté. Any del Senyor, 1976.

(verso: Invocació, per R. Vives i Sabaté; melodia; justificació del tiratge).

d) GOIGS EN HONOR DE SANT ISIDORI // SOLDAT, MARTIR, PATRO DE MOLLERUSA.

Mateix text, dibuix i orla que a c). Melodia entre la lletra dels goigs i la pregària final.

Peu en blanc.

Apèndix documental: Tàrraga, 1483.

[Consell 6 de juny de 1483]

«E més fonch proposat per los honorables pahers com mossèn lo degà aurie presa una informació o engesta sobre hun miracle segons se diu que se serie seguit a Molleruça en la persona d'una infanta, filla d'en Pou, la qual estave malalta de vèrtolla e, estant malalta en son lit, dix que li vench una dona vestida de blanch ab un infant al braç; la qual li dix moltes coses segons se mostré en lo procés; final-

ment li dix que qui colgere la festa de que ere l'endemà, no morie de vèrtola, e altres coses. Perquè és mester que en aquestes coses, actenent que en altres lochs se'n an feta festa, que hi face lo consell deliberació.

Hon acorda e delibera lo dit honorable consell que actenent que los pahers han a trametre de cuyta a Vich, e actenent que mossèn lo degà haurie dit en lo dit consell que si los dits pahers o universitat trametrien, que ne avisasen al dit mossèn degà e que ell trametrie lo procés a Vich, al senyor bisbe. E vista la resposta del senyor, leshores lo dit honorable consell deliberarà e farà deliberació sobre dita propositio. Emperò que, actenent que'l consell no.s pot ajustar sens treball, si volrie donar plen poder alsquens pròmens, que aquells, ensemps ab lo ell dit mossèn degà, pusquen deliberar en dites coses.

E axí deliberà lo dit honorable Consell que fore bona cosa ço qui per mossèn lo degà ere dit, e que se'n consultàs al senyor bisbe e, venguda resposta, que aquella sia denunciada al dit mossèn lo degà, rector, pahers e pròmens dejús scrits, e que aquells tingan plen poder ensemps los dits mossèn degà e rector, de festivar e fer festivitats de la festa de sent Ysodori màrtir. E que ço que per aquells serà fet que é deliberat que per tot lo dit honorable consell sia ara de present confirmat e corroborat.

E són los pròmens los dejús nomenats:

Primo en Pere Ponces
Jaume Junqués
Luís Moyà
Macià Spígoll
Gaspar Piquó
Pere Mercer.

A [rxiu] H [istòric] C [omarc] de T [àrregal], *Llibre de Consells, 1480-1490*, f. 96 v.

(marge:) ffonch fet albarà.

Albarà a.n Fitor:

Los pahers l'any present e dejús scrit de la vila de Tàrrega a.n Bortomeu Beltayll, sotaclavari en dit any de dita vila, pregam-vos, sènher, e.ns plau que de les pecúnies que vénen a vostres mans que procexen de dita sotaclaveria doneu e pagau a.n Gili Fitor, de dita vila, tres sous, los quals a ell són deguts per rahó d'una letra que portà al rector de Molleraça per lo sent Hisodori, per lo miracle, que se seguí al dit loch de Molleraça. E reteniu-vos lo present en loch de haver paguat los dits tres sous, lo qual volem a vós ésser fet per en Bernat Lorenc, notari e scrivà de la casa de la peyria, e sotsignat de nostres mans a xiii de deembre any mill CCCCLxxxiii.

AHCT, *Llibre d'albarans, 1479-1490*, f. 109 v.

Cervera, 1507.

Deu lo sènher en Borthomeu Cardona, fuster de la present vila, que los senyós de pahés li manaren de pagar per mals (mans) del sènher en Pere Pons, clavari, deu sous, dels quals à fermada àpocha en poder del notari de la paheria a v de mag any .d. e set

ll. x s. //

És degut al sènher en Borthomeu Cardona, fuster, deu sous, los quals per la vila li són deguts per fer lo bastiment del retaule del beneventurat sant Ysodors per éi fet e per la vila votat

ll. x s.

AHCC, F [ons] M [unicipal], *Llibre de notaments del racionat, 1507-1609*, ff. 34 v i 35 r.

Deu madona Elienor Guardiola, muller d'en Johanot Pau, deu sous, los quals los senyors de pahés han manat pagar per mans d'en Pere Pons, clavari, dels quals à fermada àpocha en poder del notari de la paheria a viii de juliol 1507. ll. x s. //

Ès degut a madona Elienor Guardiola, muller de Johanot Pau, deu sous per pintar lo retaule de sènher Ysodoro que à votat la vila, e son fill pintà dit retaule per los dits deu sous ll. x s.

AHCC, FM, *Llibre de notaments del racional, 1507-1509*, ff. 36 v i 37 r.

Item per lo dia mateix [xxii de juliol], per dit manament he donat e pagat a madona Elieonor Guardiola, // muller d'en Johanot Pau, deu sous deguts a son fill Johanot, pintor, per ço com à pintat lo retaule de sanct Isidori, lo qual és estat votat per la vila de Cervera, segons és notat en libre de Racional en cartes xxxiii. Ha-n'i àpocha continuada en libre de àpoques comunes de dita vila a viii de de juliol de M d e set ll. x s.

Item lo dia mateix per dit manament fem donar e pagar a Madona Elieonor Guardiola, muller d'en Johanot Pau, deu sous deguts a son fill Johanot, pintor, per ço com ha pintat (ratllat) a.n Borthomeu Cardona, fuster de dita vila, deu sous, los quals é presos a compte al dit Puigredon, col·lector, qui donà lo albarà deguts a dit Cardona perquè ha fet lo bastiment del retaule de sanct Isodoro, votat per la dita vila, segons és continuat en libre de racional, en cartes xxxii; ha-n'i àpocha en libre de àpoques comunes continuada a cinc de mag de M d e set ll. x s.

AHCC, FM, *Llibre de clavaria, 1507*, f. 12 r i v.

Apèndix gràfic:

a). Goigs de mitjan segle XIX.

b). Goigs de mitjan segle XX.

c). Edició de col·leccionista, col·lecció Ricard Vives i Sabaté, nº 893 (1976).

d). Edició basada sobre l'anterior (sense any).

Goigs del segle XIX. Impressor barceloní Tauló (Jaume... José...).

Goigs del segle XX. Edició per Ricard Vives i Sabaté. Vilanova i la Geltrú. 1976. Goigs núm. 893 de la sèrie de l'impressor. (La melodia al verso).

Goigs del segle XX. Sense peu d'impremta. Base en l'ed. de R. Vives.

GOIGS QUE SE CAN-
SANT ISIDORI
QUE SE VENERA EN SA PRO-
DE MOLLERUSA DE URGELL
IMPLORAR LO BENE-

TAN AL GLORIÓS
MARTIR, SOLDAT
PIA CAPELLA EN LA VILA
BISBAT DE SOLSONA PER
FICI DE LA PLUJA.

Martir Sant molt'excelent
en la gloria poderós.
Alcansaunos de Deu pluja
Sant Isidori gloriós.

En la vostra petitesa
donareu, molts grans senyals
de virtuts y de grandesa
aconsolant los Christians
remediareu los mortals
com á Sant y virtuos; &c.

Vos foreu martirizat
y castigat ab rigor
de Maximia malvat
de la fe total traydor
pero de totes maneres
quedareu victuriós; &c.

Maná vos arrosegasen
per las pedras y malesas
vostre cos martyrisasen
ab grans rigurosas penas
pero de totes maneras
quedareu vos gloriós; &c.

Prodigis maravellos,
y de gran admiració
que se llansa vostre cos

en un pou per pació
es aygua manancial
que cura de tot dolor; &c.

Mollicusa afligida
vos visita de tot cor
y ab veus pias vos suplica
siau nostre intercessor
daunos aygua christellina
com á Patro poderos; &c.

Los miracles y prodigis
que vos Isidori Sant
obrau quasi tots los dias
al que vos va reclamant,
despatxan los beneficis
queus demana lo Píadós; &c.

Tots quedam aconsolats
visitan vostra Imatje
puig restan remediats
de la petició deman,
per so tothom vos reclama
demanan molts llavors; &c.

Puig que sou tant realsat
y en lo Cel tan poderós
alcansaunos de Deu pluja
Sant Isidori gloriós; &c.

✠. Ora pro nobis Beate Isidore.

OREMUS.

✠. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

*Præsta quæsumus, omnipotens Deus: ut qui Bæati Isidori mártiris tui natalitia cõtinuis intercessiõne eius in tui
nõminis amore roborémur Per Dominum.*

GOIGS EN
SANT
SOLDAT,
PATRÓ DE

HONOR DE
ISIDORI,
MÀRTIR,
MOLLERUSA

Puix esteu en la presència
de Déu. Senyor eternal:
*Feu que ens guardi de tot mal,
de set, pedra i pestilència.*

La famosa Alexandria
més famosa aparegué
quan ser pàtria meresqué
d'un Sant de tan gran valia:
Sant de vida angelical
i màrtir de santa ardència. *Feu...*

Deci, vil emperador,
amb martiris inhumans
persegua els cristians,
encès d'infernai furor;
de son odi criminal
no teméreu la influència. *Feu...*

A l'illa de Qulo entràreu
ocultant ser cristià,
on el Pretor Numerià
com soldat acompanyàreu:
de son intent infernal
preat sofriu la conseqüència. *Feu...*

Afra, dona pecadora,
font i esca del llord pecat,
en sa casa us ha allotjat,
atenta i benefactora:
una llum celestial
lluu en el fosc i en sa consciència. *Feu...*

Afra i demés pervertides
d'aquell cau de perjudicó,

per vostres precis i oració
demanen perdó, rendides,
reben l'aigua baptismal
i fan dura penitència. *Feu...*

Vostre zel per la Fe santa
i el diví amor tan ardent
és tan obvi i tan patent
que al maligne esperit espanta:
per això guerra mortal
us declara sa potència. *Feu...*

Oblidant ies belles proves
de vostra gran lleialtat,
el Pretor, vil i malvat,
assaia tortures noves:
en vós son odi infernal
desfoga amb gran violència. *Feu...*

Vostre cos pur i innocent,
en quatre fustes lligat,
pels botxins és asotat
i fendit barbarament;
amb somriure celestial
acolliu aital demència. *Feu...*

Entre còdols i espinals
sou vilment arrossegat
per un cavall abrivat,
sofrint angoixes mortals;
no afebleix un tan greu mal
vostra invicta paciència. *Feu...*

Per cobrir d'una vegada
son fracàs, avergonyit,

el Pretor us don per lilit
una fornai abrandada;
us respecta el fogueral,
descobrint vostra innocència. *Feu...*

El tirà, foll, despítat,
en veure's així vençut
per vostra heroiça virtut,
fa sigueu decapitat;
ja vostra ànima immortal
gosa de Déu la presència. *Feu...*

Isidori, a vostres precis,
tota peste s'esvaeix,
i quan l'eixut consumeix
l'aigua dels pous i dels recs,
o amenaça el temporal,
de Déu alcanceu clemència. *Feu...*

Per advocat us demana
tant el jove com el vell
de Mollerusa d'Urgell
i a vós amb fe s'encomana:
en eixa vida mortal
alcanceu-nos penitència. *Feu...*

TORNADA

En la Glòria celestial
Déu és vostre goig i herència:
*Feu que ens guardi de tot mal
de set, pedra i pestilència.*

Musical score for the Goigs, featuring lyrics and musical notation. The lyrics are: *Deu és - tu en la pre - sen - ça de Déu, Se - nyor e - ter - nal, Feu que ens guar - di de tot mal, de set, pe - dra i pes - til - lèn - ça. La fa - mo - sa Alex - andria més fa - mo - sa apa - re - gué quan ser pa - tria me - res - qué d'un Sant de tan gran val - ia: Sant de vi - da an - gel - i - cal i màr - tir de san - ta ar - dèn - ça. Feu... Deci, vil em - pe - ra - dor, amb mar - tiris in - hu - mans per - se - gua els cris - ti - ans, en - cès d'in - fer - nai fu - ror; de son odi cri - mi - nal no tem - é - reu la in - flu - èn - cia. Feu... A l'illa de Qulo en - trà - reu oc - ultant ser cris - tià, on el Pre - tor Nu - merià com sol - dat a - com - pa - nyà - reu: de son in - tent in - fer - nal pre - at so - friu la con - seqüèn - cia. Feu... Afra, dona pe - ca - do - ra, font i es - ca del l'lord pe - cat, en sa ca - sa us ha al - lot - jat, at - en - ta i be - nefac - to - ra: una llum ce - les - ti - al lluu en el fosc i en sa con - scièn - cia. Feu... Afra i de - més per - ver - tides d'a - quell cau de per - ju - dicó,*

¶ Ora pro nobis, beate Isidore.
¶ Ut digni efficiamur promissionibus, Christi.

OREMUS:

Præsta, quæsumus, Omnipotens Deus; ut qui beati Isidori Martiris tui natalitia cõlîmus, intercessionem ejus, in tui nõminis amore roboremur. Per Christum Dõminum nostrum. Amen.

GOIGS EN HONOR DE SANT ISIDORI

Puix esteu en la presència de Déu, Senyor eternal:
Feu que ens guardi de tot mal, de set, pedra i pestilència.

La famosa Alexandria més famosa aparegué quan ser pàtria meresqué d'un Sant de tan gran valia. Sant de vida angelical i màrtir de santa ardència.
Feu...

Deci, vil emperador, amb martiris inhumans perseguia els cristians, encès d'infernals furor. De son odi criminal no teméreu la influència.
Feu...

A l'illa de Quio entràreu ocultant ser cristià, on el Pretor Numerià com soldat acompanyàreu. De son intent infernal prest sofriu la conseqüència.
Feu...

Afra, dona pecadora, esca i font del llord pecat, en sa casa us ha al·lojar, atenta i beneficora. Una llum celestial lluu en el foc i en sa consciència.
Feu...

Afra i demés perversiles d'aquell cau de pernició, per vostres peces i oració, demanen perdó, rendides. Reben l'aigua baptismal i fan dura penitència.
Feu...

Y. Pregueu per nosaltres, Sant Isidori. R. Perquè siguem dignes de les promeses de Crist.

P R E G U E M

Deu omnipotent i etern, que féreu a Sant Isidori la gràcia de lluitar fins a la mort per la justícia: concediu-nos, per la seua intercessió, de suportar per amor vostre les adversitats i d'avançar amb totes les forces cap a Vos, que sou la nostra vida. Per Jesucrist Senyor nostre. Amen.

Text popular. Dibuix central per Ricard Vives i Sabaté. Any del Senyor. 1976.

SOLDAT, MARTIR, PATRO DE MOLLERUSSA

Vostre zel per la Fe santa i el diví amor tan ardent, és tan obvi i tan parent que al maligne esperit espanta. Per això guerra mortal, us declara sa potència. *Feu...*

Oblidant les belles proves de vostra gran lleialtat, el Pretor, vil i miltat, assaja tortures noves. En Vos son odi infernal, desfoga amb violència. *Feu...*

Vostre cos pur i innocent, en quatre luses lligat, pels botxins és assotat i fendit bàrbarament. Amb somniure celestial acolliu aital demència. *Feu...*

Entre còdols i espinals, sou vilment arossegat per un cavall abrivat, sofrint angoixes mortals. No afebleix un tan greu mal vostra invicta paciència.
Feu...

Per cobrir d'una vegada son fracàs, avergonyit, el Pretor us don per llit una fornall abandada. Us respecta el foguerall, descobrint vostra innocència.
Feu...

El tirà, foll, despatit, en veure's així vençut per vostra heroica virtut, fa sigueu decapitat. Ja vostra ànima immortal gosa de Déu la presència.
Feu...

Isidori, a vostres precs, tota pesta s'esvaeix; i quan l'eixut consumeix l'aigua dels pous i dels recs, o amenaça el temporal, de Déu alcaneu clemència.
Feu...

Per advocat us demana tant el jove com el vell, de Mollerussa d'Urgell, i a Vos amb fe s'encomana. En eixa vida mortal alcaneu-nos penitència.
Feu...

En la Glòria celestial Déu és vostre gog i herència: *Feu que ens guardi de tot mal de set, pedra i pestilència.*

GOIGS EN HONOR DE SANT ISIDORI SOLDAT, MÀRTIR, PATRÓ DE MOLLERUSSA

Puix esteu en la presència
de Déu, Senyor eternal:
Feu que ens guardi de tot mal,
de set, pedra i pestilència.

La famosa Alexandria
més famosa aparegué
quan ser pàtria merescué
d'un Sant de tan gran valia.
Sant de vida angelical
i màrtir de santa ardentia. Feu...

Deci, vil emperador,
amb martiris inhumans
persegua els cristians,
enòcs d'infernai furor.
De son odi criminal
no teméreu la influència. Feu...

A l'illa de Quio entràreu
ocultant ser cristià,
on, el Pretor Numerià
com soldat acompanyàreu.
De son intent infernal
prest sofríu la conseqüència. Feu...

Afra, dona peccadora,
esca i font del llord pecat,
en sa casa us ha allotjat,
atenta i benefactora.
Una llum celestial
llu en el fosc i en, sa consciència. Feu...

Afra i demés pervertides
d'aquell càu de perdició,
per vostres precis i oració,
demanen perdó, rendides.
Reben l'aigua baptismal
i fan dura penitència. Feu...

Vostre zel per la Fe santa
i el diví amor tan ardent,
es tan obvi i tan patent
que al maligne esperit espanta.
Per això guerra mortal,
us declara sa potència. Feu...

Oblidant les belles proves
de vostra gran lleialtat,
el Pretor, vil i malvat,
assaja tortures noves.
En Vós son odi infernal,
desfoga amb violència. Feu...

Vostre cos pur i innocent,
en quatre fustes lligat,
pels botxins és assotat
i fendit bàrbarament.
Amb sonriure celestial
acolliu aital demència. Feu...

Entre còdols i espinals,
sou vilment arrossegat
per un cavall abrivat,
sofrint angoixes mortals,
No afebleix un tan greu mal
vostre invicte paciència. Feu...

Per cobrir d'una vegada
son fracàs, avergonyit,
el Pretor us don per llit
una fornallada.
Us respecta el foguerai,
descobrint vostra innocència. Feu...

El tirà, foll, despatit,
en veure's així vençut
per vostra heroica virtut,
fa sigueu decapitat.
Ja vostra ànima immortal
gosa de Déu la presència. Feu...

Isidori, a vostres precis,
tota pesta s'esvaeix;
i quan l'exècut consumeix
l'aigua dels pous i dels rees,
o amenaça el temporal,
de Déu abasteu clemència. Feu...

Per advocat us demana
tant el jove com el vell,
de Mollerussa d'Urgell,
i a Vós amb fe s'encomana.
En eixa vida mortal
assoliu-nos penitència. Feu...

En la Glòria celestial
Déu és vostre goig i herència:
Feu que ens guardi de tot mal
de set, pedra i pestilència.

TORNADA

Ÿ. Pregueu per nosaltres, Sant Isidori. Ÿ. Perquè siguem dignes de les promeses de Crist.

P R E G U E M

Déu omnipotent i etern, que fèreu a Sant Isidori la gràcia de lluitar fins a la mort per la justícia;
concediu-nos, per la seva intercessió, de suportar per amor vostre les adversitats i d'avançar amb
totes les forces cap a Vós, que sou la nostra vida. Per Jesucrist Senyor nostre. Amen.